

Referat despre George Cosbuc, poezia evocarii trecutului de lupta si a razboiului de independenta

Pe urmele poetilor de la 1848, D. Bolintineanu si V.Alecsandri, si in continuare lui Eminescu , G. Cosbuc a evocat intr-un numar de poezii trecutul de lupta pentru libertate al poporului nostru din cele mai vechi timpuri si pina in zilele lui. Cosbuc vede istoria ca o lupta neincetata pentru libertate sociala si nationala. Simboluri umane ale acestei lupte sunt Decebal, legendarul Gelu, Mihai Viteazul, Tudor Vladimirescu (Decebal catre popor, Moartea lui Gelu, Pasa Hassan, Ostenii lui Tudor).

In Decebal catre popor, regele formuleaza cunoscuta maxima atribuita dacilor: "E rau destul ca ne-am nascut", numai pentru a sublinia ca viata in stare de robie ar mari chinul: "Mai vrem si-al doilea rau?". De aceea, Decebal, cheama intreg poporul dac la lupta impotriva cotropitorilor romani. Lupta inseamna jertfa, -jertfa- moarte demna. Motivarea este patetica, de sublim patriotism:

"Din zei de-am fi scoboratori
C-o moarte tot sintem datori!
Totuna e dac-ai murit
Flacau ori mos ingirbovit;
Dar nu-i totuna leu sa mori
Ori cane-nlantuit."
"Eu nu mai am nimic de spus
Voi bratele jurind le-ati pus
Pe scut! Puterea este-n voi
si-n zei! Dar va ginditi, eroi,
Ca zeii sint departe, sus,
Dusmanii linga noi!"

O ura fara margini nutreste poporul dac impotriva asupritorilor romani, carora Un cantec de barbar le striga amenintari infricosatoare:

"Vom face pe-ai vostri parinti
S-ascunda trufasul lor chip
in toga, plingind de rusine
I-am trece sub furci candine
I-om pune cu fruntea-n nisip."

Spre deosebire de reprezentantii curentului latinist, Cosbuc nu uita ca romanii au venit in Dacia in calitate de cuceritor. Rand pe rand, sunt evocate apoi din istoria patriei figurile de eroi populari, luptatori pentru libertatea nationala si sociala, incepand cu voievodul Gelu.

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

Gelu din poezia Moartea lui Gelu, ranit, cere calului, ca in balada populara Toma Alimos, sa-l ingroape "pe margini de apa",ca apele Cernei sa-l jeleasca, nadajduind in vremuri de biruinta:

"Si-armat voi iesi eu afara
Si veseli vom trece noi iara
Prin suliti si foc inainte,
Sa tie protivnicii minte
Ca-s vii, cand e vorba de tara
si mortii-n morminte!"

Mihai Viteazul ia in balada Pasa Hassan, publicata in "Vatra"(1894), proportii uriase, pe masura bravurii sale si lupta de la Calugareni, povestita si de Nicolae Balcescu:

"Salbatecul voda e-n zale si-n fier
si zalele -i zuruie crunte,
Gigantica poart-o cupola pe frunte
si vorba-i e tunet, rasufletul ger
Iar barda din stanga-i ajunge la cer, si voda-i un munte."

Inspirata dupa Cartea a doua, Calugareni, din Romania supt Mihai-Voievod Viteazul a lui N. Balcescu, poezia Pasa Hassan glorifica, prin hiperbola si in antiteza cu Pasa Hassan (Conducatorul ariergazii turcesti in lupta de la Calugareni), pe Mihai Viteazul, sugerand barbatia, capacitatea de sacrificiu a domnitorului pentru apararea independentei patriei, si a ostenilor care:

"Turcimea-nvrajbta se rupe deolalta
si cade-n mocirla, un val dupa val
Iar fulgerul Sinan,izbit de pe cal
Se-nchina prin balta."

In Tudor Vladimirescu, Cosbuc vedea intai de toate pe razvratitul impotriva ciocoilor si pe eliberatorul social al marelor asuprite:

"Zboara corbi pe sus, baiete,
Carduri negre se-nvirtesc,
si se zbat de-atata sete
si de foame se izbesc:
N-au s-astepte-oltenii ruga
Sa le dea de hrana-n vai
Oh, ciocoi, te ajung in fuga
Toti razbunatorii tai!"

Volumul de versuri intitulat "Cantece de vitejie" (1904) reuneste poeziile cu tema erotica publicate

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

---

de Cosbuc incepand din 1896. Cele mai multe din ele cinstesc eroismul ostasilor romani in Razboiul de Independenta din 1877.

Poetul reconstitue momente dramatice, rememoreaza episoade eroice, nescrise in istoria glorioasa a Razboiului, si evoca vitregia razboiului in modalitatea scrisorii populare, in cele mai multe poezii (O scrisoare de la Muselim-Selo) cu intelegerea cu care taranul ostas a luptat pentru dezrobirea tarii. Alte poezii sunt scrise sub forma de cantec (Cantecul redutei) sau de povestiri (Povestea caprarului). Indiferent de forma sub care sunt ele redactate, emotioneaza prin dramatismul lor, prin simplitatea limbajului care reflecta modul de a gandi si a simti al ostasilor care au castigat independenta tarii.

in Povestea caprarului este vorba despre un "caprar" care, incercand sa-si ridice fratele mort, ucis de gloante, cade rapus, "parand c-ar vrea / sa-l apere pe mort asa", iar Trei, Doamne, si toti trei este povestea unui batran zdrobit de durere, pentru ca trei feciori a avut si toti trei au murit pe campul de lupta. Simbolic si zguduitor uman este pretul de sange al ostasilor romani, pe care-i evoca poetul, in chipul inpietrit si demn in durere al batrinului tata.

O scrisoare de la Muselim-Selo a fost publicata intaia oara in Gazeta sateanului din 20 Mai 1901, fiind reprodusa in acelasi an in reviste si ziare din Arad, Brasov, Blaj, Oradea si Orastie, iar in anii urmasori in diferite calendare, in volumul "Ziarul unui pierde-vara" si "Cantece de vitejie".

Conceputa sub forma de scrisoare, poezia emotioneaza prin omenescul ei, spus simplu, fara de artificii, in caracteristica vorbirii si scrierii populare.

Poetul isi imagineaza ca, dintr-un spital militar, din satul Muselim, de linga Dunare, un ostas, caprarul Nicolae, trimite "o carte" catre maicuta unui soldat, la rugamintea acestuia facuta cand mai era inca in viata. Ion este chinuit de dorul de casa. El ureaza mai intai ca scrisoarea s-o gaseasca in pace pe maicuta, apoi povesteste ce-l impresioneaza mai mult, suferinta soldatului Anton al Anci, bolnav de patru luni, ramas numai cu sufletul. In razboi au cazut multi. A fost ranit si el de un glont in piept, dar spera ca se vindeca intr-o luna. E mandru insa de faptul ca i-am infrant pe dusmani si ca insusi nebiruitul Osman a fost luat prizonier. E ingrijorat insa pentru cei ramasi acasa si care-i sunt dragi. Are nevasta si copil. El stie ca nevastei ii este greu fara dansul, ca feciorului, pe care-l lasase "cu crestetul cit masa", i-ar trebui o caciula. Se intereseaza daca preotul si-a vandut juncanii caci ar fi vrut sa-i cumpere, si n-are acum banii. Si-ar mai dori o coasa s-o aiba cand se va intoarce. O roaga pe maicuta sa puna preotul sa-i citeasca o slujba pe care o va plati el, la intoarcere. Toate acestea, sunt ganduri care framanta pe ranit, si-n ele e un dor imens de viata, dar si intelegere pentru cei care sufera, si delicata grija, ca sa nu intristeze pe ai sai, pentru starea in care se afla. Din ultimele randuri ale caprarului Nicolae rezulta ca dorinta camaradului sau nu s-a indeplinit, scrisoarea avand un deznodamant tragic. Este pretul de sacrificiu pe care l-a dat ostasul roman in Razboiul pentru independenta tarii.